

วารสาร นาคบุตรปริทรรศน์ Nakhabut Paritat Journal

ISSN 3027-7779 (Online)

ปีที่ 17 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2568 Vol. 17 No. 3 September - December 2025

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 1 หมู่ 4 ต.ท่าจั่ว อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช 80280
Research and development institute Nakhon Si Thammarat Rajabhat University 1 Moo 4, Tha Ngio, Mueang, Nakhon Si Thammarat 80280

Received: April 19, 2022

Revised: August 22, 2025

Accepted: November 14, 2025

ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง
ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Effect of simulation on Chinese speaking skills of grade sixth students

กาญจนภาพร พริกเล็ก*

อารี สาริปา

กุสุมา ใจสบาย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author) E-mail: kanjanaporn.bubu@gmail.com

Kanjanaporn Priklek*

Aree Saripa

Kusuma Jaisabuy

Graduate school, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง 2) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และ 3) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองหว้า (ชมายนุกูล) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง 30 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง 30 คน จากทั้งหมด 4 ห้อง จำนวน 174 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลอง แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนแบบปกติ และแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติมีทักษะการพูดภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีทักษะการพูดภาษาจีนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: สถานการณ์จำลอง; ทักษะการพูดภาษาจีน; นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Abstract

The purposes of this research were to: 1) compare Chinese speaking skills before and after using simulated instruction, 2) compare Chinese speaking skills before and after using traditional instruction, and 3) compare Chinese speaking skills between using simulated instruction and traditional instruction. The sample groups are 60 grade sixth students from Bannongwa (Chamainukul) School. A group of 30 students is the control group, and the other group of 30 students is the experimental group, which was sampled by cluster random sampling. The research instruments are Chinese lesson plans for simulated instruction, Chinese lesson plans for traditional instruction, and a Chinese speaking skills test.

The research results revealed that 1) the students were taught using simulation in Chinese speaking skills were higher than before using simulated instruction, which was significantly different. 05, 2) The students were taught using traditional instruction, in Chinese speaking skills were higher than before using traditional instruction, which was significantly different at .05, and 3) the Chinese speaking skills of students educated with the simulations are significantly higher than those of students educated with traditional instruction at the significant level of 0.05

Keywords: Simulation; Chinese speaking skills; Grade sixth students

บทนำ

ภาษาจีนมีบทบาทมากขึ้นในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงเป็นภาษาสากลที่มีผู้ใช้สื่อสารมากกว่าหนึ่งพันสามร้อยล้านคน และเป็นหนึ่งในภาษาทางการที่ถูกใช้ในการประชุมต่าง ๆ ขององค์การสหประชาชาติ (Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, 2009) เมื่อก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงาน การเปิดโลกทัศน์ใหม่ ๆ อีกทั้งเป็น การเตรียมรับมือกับตลาด

การแข่งขันในอนาคต กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนภาษาจีน จึงมีนโยบายให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในทุกระดับชั้น (Ministry of Education, 2014)

ผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีน พบว่า 1) นักเรียนขาดโอกาสในการใช้ภาษาจีน ในสถานการณ์จริง มักจะใช้ภาษาแม่ในการสื่อสารมากกว่าที่จะใช้ภาษาจีน 2) นักเรียนขาดวินัยในการทบทวน บทเรียน พบว่า เมื่อจบคาบเรียนนักเรียนไม่มีโอกาสได้การสื่อสารอย่างต่อเนื่องในชีวิตประจำวันของผู้เรียน และ 3) นักเรียนขาดความมั่นใจและมีความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาจีน ปีการศึกษา 2566 นักเรียนที่เรียนในรายวิชาภาษาจีน จำนวนทั้งหมด 146 คน มีนักเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาจีน ในระดับ 2.5 ขึ้นไป จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 73.28 และในระดับ 3 ขึ้นไป จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 60.95 (Foreign Language Department of Bannongwa (Chamainukul) school, 2023) แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชาภาษาจีนค่อนข้างต่ำ ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองหัว (ชามายนุกูล) จังหวัด นครศรีธรรมราช อีกทั้งสอดคล้องกับ รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย สังเคราะห์ ภาพรวม พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่เด่นชัดที่สุดของผู้เรียน คือผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนตั้งแต่ ระยะเวลาเริ่มต้น ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องเริ่มเรียนภาษาจีนพื้นฐานใหม่อีกครั้ง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาทักษะการ พุดภาษาจีนของผู้เรียน ตลอดจนทำให้ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญในการเรียนภาษาจีนเท่าที่ควร (Institute of Asian Studies Center for Chinese Studies, 2016)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนามาจากแนวคิดการสร้างสรรค ทางปัญญา (Constructivism) คือวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน หรือ “การเรียนรู้ เชิงรุก” (Active Learning) ซึ่งมีลักษณะเป็นการพัฒนาศักยภาพการคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ในรูปแบบของความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด ได้เรียนรู้ ความมีวินัยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความรู้เกิดจากประสบการณ์และการสรุปของผู้เรียน ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง (Office of the Basic Education Commission, 2019) ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน ทำให้นักเรียนได้ฝึกการจำลองสถานการณ์ในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์ความเป็นจริงมากที่สุด อีกทั้งนักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมภายในชั้นเรียน และครูผู้สอนทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง (Thipphayasuk, 2021)

จากที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมาประยุกต์ใช้ในการจัดเรียนการสอนเพื่อ พัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและหวังว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุง และส่งเสริมการใช้ การเรียนรู้ภาษาจีนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางให้โรงเรียนต่าง ๆ ที่มีความสนใจนำไปปรับใช้ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและมีการส่งเสริมพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบปกติ

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ สถานการณ์จำลองและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองหว้า(ชมายนุกูล) ที่เรียนรายวิชาภาษาจีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 4 ห้องเรียน ประชากรทั้งหมด 174 คน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองหว้า (ชมายนุกูล) ที่เรียนรายวิชาภาษาจีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 60 คน จำนวน 2 ห้องเรียนได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม สุ่มแยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

การสร้างและการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการสร้างและการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาจีน 6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- ศึกษาและวิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

- ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและแบบปกติ

1.2 กำหนดโครงสร้างรายวิชา จ16201 ภาษาจีน 6 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3 สร้างกรอบเนื้อหาและกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องคุณอยากซื้ออะไร

ตารางที่ 1 กรอบเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อหา	แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อหา
1	ร้านอาหาร	5	ร้านสะดวกซื้อ
2	ร้านผลไม้	6	ร้านขายยา
3	ร้านเสื้อผ้า	7	บริการส่งของ
4	ร้านรองเท้า	8	บริการที่พัก

1.4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา จ16201 ภาษาจีน 6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องคุณอยากซื้ออะไร

- จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองมี 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการเตรียมความพร้อม 2) ขั้นนำเสนอสถานการณ์จำลอง 3) ขั้นจำแนกแยกแยะบทบาทของผู้เล่น 4) ขั้นการเล่นในสถานการณ์จำลอง 5) ขั้นสรุปและอภิปรายผล

- จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มี 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นสอน 3) ขั้นสรุป

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาจีนและการสอนภาษาจีน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล 1 ท่าน พิจารณาตรวจสอบหาความถูกต้อง ความเที่ยงตรง และความเหมาะสม เพื่อประเมินคุณภาพของเครื่องมือ (IOC) โดยผลการประเมินพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีค่าความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00 ทุกข้อ

และได้ปรับปรุงรายละเอียดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00 ทุกข้อ และได้ปรับปรุงรายละเอียดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการเรียนเนื้อหาไปแล้ว และปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้แล้วนำไปใช้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน รายวิชาภาษาจีน 6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1 ศึกษาแนวคิดและวิธีการสร้างแบบทดสอบจากตำรา และเอกสารต่าง ๆ

2.2 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน รวมเป็น 10 คะแนน รวมคะแนน แบบทดสอบทั้ง 2 ชุด 30 คะแนน

2.3 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 2 ด้าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาจีนและการสอนภาษาจีน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล 1 ท่าน ประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยเลือกใช้แบบทดสอบขอที่มีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.67-1.00 และมีผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น คือ 0.89

2.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีกระบวนการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองหว้า (ชมาายนุกูล) ที่ผู้วิจัยต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2.1 ขั้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ในการทำการวิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้ทราบรวมทั้งขอความร่วมมือในการทดลองแล้วให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบก่อนเรียนและเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง

2.2 ขั้นดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คุณอยากซื้ออะไร ที่สร้างขึ้นทั้ง 2 ชุด คือแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2.3 ขั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวที่ให้นักเรียนทำก่อนทดลองและเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองหว้า (ชมาายนุกูล) ก่อนและหลัง ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยใช้ t-test for dependent Samples

2. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนก่อนและหลัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองหว้า (ชมาายนุกูล) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้ t-test for dependent Samples

3. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองหว้า (ชมาายนุกูล) หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้ t-test for Independent Samples

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ข้อ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ตารางที่ 2 สรุปผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียนใช้สถานการณ์จำลอง

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	t
ก่อนเรียน	30	30	16.10	2.21	21.38
หลังเรียน	30	30	25.03	2.33	

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.10 และ 25.03 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตารางที่ 3 สรุปผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	t
ก่อนเรียน	30	30	15.50	2.16	14.98
หลังเรียน	30	30	20.70	1.92	

จากตารางที่ 3 พบว่า การทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.50 และ 20.70 ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลองและแบบปกติ

ตารางที่ 4 สรุปผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลองและแบบปกติ

การจัดการเรียนรู้	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	t
สถานการณ์จำลอง	30	30	25.03	2.37	7.73
แบบปกติ	30	30	20.70	1.95	

จากตารางที่ 4 พบว่า การทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองและแบบปกติของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.03 และ 20.70 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทักษะการพูดหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองและแบบปกติ พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองสูงกว่าคะแนนสอบหลังเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน นอกจากนั้น ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาจีนหลังจากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลองแต่ละแผนจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยสถานการณ์จำลองมีพัฒนาการด้านการพูดดีขึ้นตามลำดับ จากที่สามารถตอบคำถามหลังจากฟัง เข้าใจคำพูดของกลุ่มสนทนาได้เล็กน้อยในบทเรียนแรก ๆ ก็สามารถพัฒนาจนกระทั่งตอบคำถามหลังจากฟัง เข้าใจ คำพูดของกลุ่มสนทนาได้ส่วนใหญ่และได้ทั้งหมด ตามลำดับ จากที่ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์และโครงสร้างภาษา ถูกต้องบางครั้ง ก็สามารถพัฒนาจนกระทั่งออกเสียงคำศัพท์และโครงสร้างภาษาถูกต้องทั้งหมด อีกทั้งในบทเรียนแรก ๆ ด้านความคล่องแคล่ว ผู้เรียนลังเลและมีปัญหาการออกเสียงการใช้เสียงสูงต่ำในระดับปานกลาง เมื่อได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองหลาย ๆ ครั้ง ผู้เรียนก็ออกเสียงได้ชัดเจนไม่ลังเลในการออกเสียงและสามารถใช้เสียงสูงต่ำเป็นไปตามธรรมชาติมากขึ้น ในส่วนของการแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูดในแผนแรก ๆ ผู้เรียนไม่ค่อยมีความมั่นใจในตนเอง ไม่ใช้ภาษาท่าทาง ไม่สบตากับผู้ฟัง และไม่กล้าใช้เสียงแสดงความรู้สึก แต่ผลจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองในแผนต่อมา ผู้เรียนสามารถแสดง ความมั่นใจในตนเอง ใช้ภาษาท่าทาง สบตากับผู้ฟังและใช้เสียงแสดงความรู้สึกมากขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระหฤทัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมาก และความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมาก และสูงกว่าเกณฑ์ 70% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 (Khanti, 2018) อีกทั้ง การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกับสิ่งที่เรียนจริงด้วยตัวเอง และนำความรู้ที่นำมาเป็นหลักในการปฏิบัติงานจริง (Munkham,2010)

2. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติจะมีทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจกล่าวได้ว่าการเรียนรู้แบบปกติสามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยเช่นกัน โดยการจัดการเรียนรู้แบบปกตินั้นมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นตอนเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อน เริ่มเรียนเนื้อหาของบทเรียน โดยผู้เรียนจะได้ทราบจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้ 2) ชี้นำดำเนินการสอน เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนดำเนินการสอนโดยวิธีการบรรยาย บอกเล่า สนทนา ซักถาม อธิบาย เนื้อหาสาระต่าง ๆ มีการใช้สื่อการสอน รูปภาพ ใบความรู้ และการทำแบบฝึกหัด ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตาม จุดประสงค์ที่กำหนด 3) ชี้นำสรุป เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้สรุป ทบทวนความรู้ที่ได้รับว่าเพิ่มขึ้นจากเดิมหรือไม่ อย่างไร จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างไร

3. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีทักษะการพูดภาษาจีนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองและแบบปกติของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.03 และ 20.70 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทักษะการพูดหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองและแบบปกติ พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองสูงกว่าคะแนนสอบหลังเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ จำลองช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เกิดความเข้าใจ เนื่องจากได้มีประสบการณ์ที่เห็นประจักษ์ชัดด้วยตนเอง อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมาก

ผู้เรียนได้เรียนอย่างสนุกสนานการเรียนรู้อาจมีความหมายต่อตัวผู้เรียน นอกจากนั้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองยังช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิด เป็นต้น (Khamanee, 2015) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 25.76 คิดเป็นร้อยละ 25.76 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 73.80 คิดเป็นร้อยละ 73.80 จะเห็นได้ว่านักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทำให้เห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองแล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และกล้าแสดงออกมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น (Chaitongsri, 2020) นอกจากนี้ งานวิจัยเรื่องผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดภูเก็ต พบว่า กิจกรรมสถานการณ์จำลองสามารถเสริมสร้างความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษเนื่องจากนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสนทนาด้วยตัวของนักเรียนเอง นักเรียนมีประสบการณ์ทางภาษาโดยตรง สามารถนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาใช้สร้างประโยคเพื่อสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ได้ เกิดความสนุกสนานกับการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน มีความพยายามและมีความสนใจในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษมากขึ้น (Nasrisuk, 2018) จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ภายหลังจากทดลองพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีทักษะการพูดภาษาจีนแตกต่างกัน คือ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองมีความเข้าใจ คำศัพท์ ประโยคและบทสนทนา สามารถใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งสามารถใช้ภาษาจีนในการตั้งคำถามและการตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง จึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาจีนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองควรจัดให้เหมือนสถานการณ์ในชีวิตประจำวันมากที่สุด
2. การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก และยอมรับการทำงานร่วมกันของสมาชิกกลุ่ม
3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในระดับชั้นต่างๆ ที่หลากหลาย แต่ครูผู้สอน ควรวางแผน สำนวณ และปรับเนื้อหาของสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นให้มีความเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ไปใช้จัดการเรียนรู้กับเนื้อหาวิชาภาษาจีนที่นอกเหนือจากเรื่อง การซื้อขายและการบริการ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นหรือประยุกต์ใช้ในการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นตามความเหมาะสม
2. ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองควรจัดการเรียนรู้แบบคาบคู่หรือใช้เวลาเรียน 2 คาบ ต่อสัปดาห์ขึ้นไป เพื่อไม่ก่อให้เกิดการเร่งรัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

References

- Bannongwa (Chamainukul) school. (2023). *Foreign language learning group course (Chinese) according to the school curriculum at Bannongwa (Chamainukul) school. According to the Basic Education Core Curriculum 2008*. Nakhon Si Thammarat: Bannongwa (Chamainukul) school (Unpublished manuscript). (in Thai)
- Bureau of Academic Affairs and Educational Standards. (2009). *Indicators and contents of Chinese language learning according to the core curriculum of basic education, 2008, Foreign Language Learning Subject Group*. Bangkok: Agricultural Cooperative Association of Thailand Co., Ltd. Printing House. (in Thai)
- Chaitongsri,V. (2020). *The Development of English Listening- Speaking Abilities for Communication Using Simulation of Matthayomsuksa 3 students*. (Master of Education Thesis). Udon Thani Rajabhat University, graduate school. (in Thai)
- Institute of Asian Studies Center for Chinese Studies. (2016). *Research report for the development of Chinese language teaching in Thailand synthesizes an overview*. Bangkok: Prikwan Graphic Co., Ltd. (in Thai)
- Khanti, A. (2018). *Using simulation activities to promote Chinese listening and abilities of grade 5 students at Phraharuthai School, Chiang Mai*. (Master of Education Thesis). Chiang Mai University, graduate school. (in Thai)
- Khamanee, T. (2015). *14 teaching methods for professional teachers. (13th ed.)*. Bangkok: Publishing House Chulalongkorn University. (in Thai)
- Ministry of Education. (2014). *Announcement of the Ministry of Education dated 14 January 2014 regarding the policy of reforming Chinese language teaching and learning*. Retrieved 2020, February 23, from [https:// www.moe.go.th/moe/th](https://www.moe.go.th/moe/th). (in Thai)
- Munkham, S. (2010). *21 Methods of Learning Management for Developing the Thinking Process*. Bangkok: Pabpim publisher. (in Thai)
- Nasrisuk, K. (2018). *Effects of using simulation to enhance English conversation abilities of Mathayomsuksa 4 students in Phuket*. (Master of Education Thesis). Sukhothai Thammathirat Open University, graduate school. (in Thai)
- Office of the basic education commission. (2019). *Policy of the Office of the Basic Education Commission, Fiscal Year 2019*. Bangkok: Agricultural Cooperative Association of Thailand. (in Thai)
- Thipphayasuk, P. (2021). *Development in english speaking skill for grade 5 students through simulation-based learning*. (Master of Education). Northeastern University, thesis graduate school. (in Thai)

ผู้เขียน

นางสาวกาญจนพร พริกเล็ก

นักศึกษาปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280
E-mail: kanjanaporn.bubu@gmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี สาริปา

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก สาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280
E-mail: aree_sar@nstru.ac.th

ดร.กุสุมา ใจสบาย

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม สาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280
E-mail: kusuma_jai@nstru.ac.th

